

Implantatinteresserte kolleger

Det er vedtatt særnorske regler for støtte til oral rehabilitering. Bidragsberettiget implantat- og protetisk behandling er monopolisert til oralkirurger og protetikere. Vedtaket kan ikke sees å være i pasientenes eller tannlegenes interesse og heller ikke i tråd med Stortingets intensjon. Vedtaket gjør behandlingstilbudet svært begrenset på landsbasis, medfører lange pasientkøer, lange reiser og store kostnader for samfunn og arbeidsgivere. Vedtaket er også en betydelig nedvurdering av den kompetanse som implantatutøvende kolleger har ervervet seg.

Implantatbehandling har vært et alternativ for pasientene i Norge i mange år. Det er vel kjent at den første tiden bar preg av pionérvirksomhet. Da det ikke var muligheter for kurs i denne disiplinen i Norge på den tiden, reiste mange kolleger utenlands for å anskaffe seg fornøden kompetanse. Det faglige grunnlag var svært variabelt på dette feltet og feilslagene var nok mange. Disse ga de mer tilbakeholdne kollegene grunnlag for kritikk og tap av tillit til denne behandlingsformen. Dette kom og kommer til uttrykk på mange måter både i interne faglige fora og i media. Denne holdningen synes å vedvare i noen miljøer, til tross for at det har skjedd en betydelig utvikling av disiplinen både forskningsmessig og praktisk klinisk, samtidig som erfarings- og kompetansenivået er hevet betraktelig.

Det synes som om fokus nå er blitt satt på undervisningen i implantatbehandling i spesialistutdannelsen i periodonti i Bergen og Oslo for å bringe spesialistkandidatene opp på et tilfredsstillende kompetansenivå. Det kan ikke sees at dette pensum er tatt opp til diskusjon når det gjelder oralkirurgenes spesialistutdanning i samme grad. Imidlertid synes diskusjonen å dreie seg lite om de kollegene som

driver implantatbehandling i dag og har gjort det i mange år. Er det riktig at disse kollegene «etterlates», settes utenfor, den nye ordningen om tilskudd til oral rehabilitering? Med de konsekvenser det vil få for pasientene, og på tross av at de har mange års erfaring i denne disiplinen med gode behandlingsresultater. Statistisk sett er det hittil ikke vist at allmennpraktikere har flere feilslag enn spesialister i oral kirurgi eller periodontister. For øvrig henvises til situasjonen i Sverige, hvor behandling utført av allmennpraktikere også er refusjonsberettiget. Erfaringer her synes svært gode.

Det er viktig å sørge for strakstiltak som sikrer at det ikke oppstår et vakuum i behandlingstilbudet til pasientene. Da det er en langt bedre spredning av allmennpraktikere enn spesialister i landet bør det være i helsemyndighetenes interesse å bidra til at tilbudet om implantatbehandling er tilgjengelig i nærmiljøet i flest mulig deler av landet. Det er klart ønskelig å skape en felles kompetanseplattform for alle kolleger som ønsker å bedrive implantatbehandling i landet. Det er derfor et sterkt håp at et slikt tilbud i regi av fakultetene realiseres snarest mulig. Vi forstår at NTF også har gitt denne saken høy prioritet og håper på et snarlig gjennombrudd til beste for pasientene.

En gruppe kolleger har gått sammen og etablert en interessegruppe, Norsk Interessegruppe for Implantologi, som ønsker å følge sakens utvikling og å bidra til en hensiktsmessig løsning av det nye refusjonstilbudet til våre pasienter. Prinsipielt er oral rehabilitering et gigantisk skritt i retning av noe som har eksistert i andre land i mange år og det er svært positivt.

Norsk Interessegruppe for Implantologi ønsker å få oversikt over hvem og hvor mange kolleger, allmennpraktikere og spe-

sialister, som utfører implantatbehandling og også å kunne samle alle under en hatt for å kunne opptre som gruppe i det framtidige arbeidet med saken. Du oppfordres til å tilkjenne din interesse ved å tegne deg på nedenstående e-postadresse.

NB! Det er ingen medlemskontingent!
interessegruppe@implantologi.org

For Norsk Interessegruppe for Implantologi

*Arild Aarnseth
Per Nygaard-Østby*